

Ezüstlakodalomra

Erzsike a telefonba azt mondta, hogy a hűségéről beszéljek. Jó, arról fogok. Tíz éve Budaváriban megkeresett egy férfi. Sohse láttam. Megkérdezte, hogy én vagyok-e Páter Bulányi? Mondom, hogy igen. Erre beszélni kezd. Egy másfél órát egyfolytában. Elmondja, hogy egy régi tanítványom lányát vett el, Ágit. Szerette, négy gyereke van tőle. Ma is nagyra becsüli. De találkozott ifjúsága nagy szerelmével, akit akkor nem tudott elvenni, Évával. És Éva most szabad, és nincs több olyan, mint Éva.

Amikor levegőt vesz, én is megszólalok. Így: tudomásul veszem, hogy Éva a legcsudálatosabb nő a világon, aki van, de Éva sem az Isten. Ennek most az ellenkezőjét érzi. De eljön az idő, amikor majd megérti, hogy Éva ugyanúgy nem a végtelen Isten, mint ahogy tudja ezt most Ágiról. S akkor mit csinál majd? Keres egy harmadikat?

Más. Egy barátom hazalátogat Nyugatról. Hárman ülünk egy vendéglőben, öregurak, s beszélgetünk. Egyikük mondja: "mert ha az ember hisz...". Megállítom: miben? Elgondolkodik, aztán válaszol: „Te, mindenki ugyanabban hisz. Abban, hogy jónak kell lenni.”

Már itt is vagyunk az első olvasmánynál, Jeremiásnál. „Loptok, gyilkoltok, házasságot törtök, hamisan esküdtök...” Hozzátehetjük: váltok. Nincs statisztika róla, de félok, hogy a templomi házasságok ugyanolyan arányban mennek tönkre és szét, mint a csak anyakönyvvezető előtt megkötöttek. Mit mond Jeremiás? „Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma itt van velünk.” Isten a szívünkbe írta törvényét, s akármiféle templom, zsidó vagy katolikus csak akkor kedves neki, ha törvényét megtartjuk.

Saint-Exupérie írja valahol a házasságról: Nem egymásra, de egy irányba kell nézniök. Nincs olyan, hogy jó vagyok hozzád, de a többi ember már nem érdekel. Az Isten Országát hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe, aztán felütötte a fejét a konkoly. AKAROD, HOGY ELMENJÜNK ÉS KIGYOMLÁLJUK? Nem! Hagyjátok, hogy felnőjön az aratásig. Az embernek nem az a dolga, hogy irtson.

Mi az ember dolga? Megérteni az Istent. Tenni azt, amit Isten akar. Mit akar? Isten Országát a földön. Amíg ezt akarjátok, megél és növekedik benne a Széplaki család is. Ha csak magatokért, a három gyerekért vagytok gondban, nem segít az Úr temploma sem.

A Finta nagymamával együtt dolgoztam a Medimpex pincéjében: ő az export-csomagoló és én, a szállító munkás. Ott ismertem meg Erzsikét, amikor az iskolából bejött édesanyjához. Aztán Bandi bácsi Keresztúrról Pécelre csaltonzott a Finta gyerekeket. Aztán bekerültek a Bokor vérkeringésébe, és István és Erzsike benne egymásra találtak. Közel negyven esztendő máris történet.

Lesz-e folytatása ennek a Bokor-történetnek, ezen fordul ennek a családnak a története. Most azért vagyunk itt, hogy megköszönjük a múltat, s

imádkozzunk a jövőért. Amíg érteni akarjátok Jézus szándékait, addig a két történet egymást fogja segíteni. Az Isten Országa nem él meg a Széplaki család nélkül. S e család sem az Isten Országa nélkül.

Hogy mi mindent fog Isten kívánni tőletek a következő negyedszázadban, én már meg nem mondhatom. De biztos, hogy a Jézustól lerakott alapokon tud csak tovább élni és virágozni, amit ezeken az alapokon kezdtetek el. Mondjam a jól ismert leckét? Mondom.

Ne akarjátok nagyok lenni, hanem csak egymást szolgálni. Kiiktatni a család életéből mindenféle parancsolgatást, helyette egymással mindent szépen megbeszélni, hiszen mind tudjátok, hogy jónak lenni – ez az Isten akarata.

A szelídek fogják örökölni a földet, nem a konkolyt kitépők. El nem vesztegetni a nagy örökséget, amelyért az apák nemzedéke gyalázatot és börtönt szenvedett. El kell felejtetni több mint másfélezer esztendőt, amely alatt kereszt és kard megárulhatott egy gyékényen. Mindannyian Isten gyermekei vagyunk, nem ölhetjük egymást.

S végül ami itt és most, a neoliberalizmus idején, a legfontosabb: az Isten országa hasonló a szőlősgazdához, aki mindenkit elhív szőleijébe, s mindenkinek egy dénárt fizet. Mindenkinek, és egy dénár, nem több. A szegényeké az Isten Országa, s a gazdag ifjú – ha szomorúan, ha nem szomorúan – távozik belőle. Az Isten Országa az adás-törvény világa. Az előttetek levő negyedszázadban – az arany lakodalmilag – még meg kell mutatnotok azt a Bokrot, amely nagyobb csuda lesz, mint amit eddig tudtunk mutatni a világnak. Az osztozás világát, amelyben nem mond senki semmit sem a magáénak, mert mindenük közös. Úgy, ahogy a feltámadás után Jeruzsálemben megvalósult.

A hűség az Isten világának a virága. Abban kell tovább virágoznia, István és Erzsike, a ti hűségteknek is. Amen.